

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף מ"ח ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲשֶׁתְּכֶלְלוּ (ד"א ל' ג') (ולא אתייסדו) וּמִסֵּטֶר שְׁמָאלָא אֲנֹנִי זִוְהָמָא דְדִהָבָא, וְעַל דָּא בְּגִין דְּלֹא אֲשֶׁתְּכֶלְלוּ וְאֲנֹנִי פְּגִימִין, שְׁמָא קִדִּישָׁא לֹא שְׂרִיא בְּהוּ וְלֹא אֲתִדְבְּקוּ בֵּיהּ, וְדִחִילוּ דְלֵהוֹן מִשְׁמָא קִדִּישָׁא אִיהוּ וְזַעִין וְדִחֲלִין מִנִּיהּ, וְשְׁמָא קִדִּישָׁא לֹא שְׂרִיא בְּאַתֵּר פְּגִים.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה מָה כְּתוּב בְּשִׁלְמָה, (שמואל ב ז) וְהוֹכַחְתִּיו בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם. מִי הֵם נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם? אֵלֶּה אוֹתָם הַמִּזִּיקִים. בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעַת שְׁנִבְרָאוֹ, הִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם וּנְשָׂאֲרוּ רוּחַ בְּלִי גּוֹר, וְאֵלֹהֵם בְּרִיּוֹת שְׁלֹא נִתְקַנּוּ [ולא התיסדו], וּמִצַּד שְׁמָאל הֵם זִהְמַת הַזֶּהָב. וְעַל זֶה, מִשּׁוֹם שְׁלֹא נִתְקַנּוּ וְהֵם פְּגוּמִים, הָשֵׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא שׁוֹרָה בָּהֶם וְלֹא נִדְבְּקוּ בוֹ, וְהִפְחִד שְׁלֵהֶם הוּא מִהָשֵׁם הַקָּדוֹשׁ וְזַעִים וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ, וְהָשֵׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם פְּגוּם.

טקסט הזוהר

וְתֵא חֲזִי הָאִי בֵּר נֶשׁ דְּאִתְפְּגִים דְּלֹא שְׂבִק בֵּר בְּהָאִי עֲלֵמָא, כִּד נִפְק מִנִּיהּ לֹא אֲתִדְבֵּק בְּשְׁמָא קִדִּישָׁא (לעיל יג א) וְלֹא עֲאֲלִין לִיהּ בְּפִרְגוּדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ פְּגִים וְלֹא אֲשֶׁתְּלִים, וְאִילָנָא דְּאִתְעַקֵּר בְּעֵצָא נְטִיעָא זְמָנָא אַחֲרָא, בְּגִין דְּשְׁמָא קִדִּישָׁא אֲשֶׁתְּלִים בְּכָל סִטְרִין.

ופגִּימוּ לֹא אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ לְעֹלָמִין.

תרגום לעברית

ובא וראה, האדם הזה שנפגם, שלא השאיר בן בעולם הזה, כשיוצא ממנו, לא נדבק בשם הקדוש ולא מכניסים אותו לפרגוד, משום שהוא פגום ולא נשלם. ועץ שנעקר צריך נטיעה פעם אחרת כדי שהשם הקדוש ישלם בכל הצדדים, וחסרון לא ידבק בו לעולמים.

טקסט הזהר

ותא חזי הני ברין פגמינ אנון מעילא ומתתא, ובגיני כה לא מתדבקון לעילא ולא מתדבקון לתתא. ואלין דכתיב בהו אשר ברא אלהים לעשות דלא אשתלימו עילא ותתא. ואי תימא הא רוחין אנון אמאי לאו (ד'א אשתלימו) לעילא, אלא כיון דלא אשתלימו לתתא בארעא לא אשתלימו לעילא. וכלהו מסטר שמאלא קא אתיין ומתפסיין מעינא דבני נשא וקיימי לקבלייהו לאבאשא לון. תלת לון כמלאכי השרת. ותלת לון כבני נשא. (לעיל כה א) והא אוקמוה.

תרגום לעברית

ובא וראה, הבריות הללו פגומים הם מלמעלה ומלמטה, ולכן לא נדבקים למעלה ולא נדבקים למטה. ואלה שכתוב בהם אשר ברא אלהים לעשות, שלא נשלמו למעלה ולמטה. ואם תאמר, הרי רוחות הם, למה לא נשלמו למעלה? אלא כיון שלא נשלמו למטה בארץ, לא נשלמו למעלה. וכלם באים מצד שמאל ומכסים מעיני בני אדם, ועומדים כנגדם להרע להם. בשלש הם כמו מלאכי השרת, ובשלש הם כמו בני אדם, והרי בארוה.

בְּתֵר דְּאַתְּפָּרְיָאוּ רוּחִין (ד' א' ל' ג' אטמרו) אֲשֶׁתְּאָרוּ אֲנֹן רוּחִין בְּתֵר רַחֲיָא דְנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא לִילְיָא דְשַׁבְּתָא וְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, כִּיּוֹן דְנִפְקָא קְדוּשַׁתָּא דְיוֹמָא וְלֹא אֲשֶׁתְּלִימוּ, נִפְקוּ לְעֵלְמָא וְשִׁטָּאן לְכָל סְטָרִין, וּבְעֵיָא עֲלֵמָא לְאַתְנַטְרָא מִנִּיָּהּ. דְּהָא כְּדִין כָּל סְטָר שְׂמָאלָא אֲתַעֵר, וְאַשָּׁא דְגִיְהִנָּם מִלְּהֵטָא, וְכָל אֲנֹן דְּבִסְטָר שְׂמָאלָא אֲזִלִּין וְשִׁטָּאן בְּעֵלְמָא. וּבְעָאן לְאַתְלַבֵּשׂא בְּגוּפָא וְלֹא יִכְלִין. כְּדִין בְּעֵינָא לְאַסְתַּמְרָא מִנִּיָּהּ, וְאַתְקִינוּ שִׁיר דְּפִגְעִים בְּכָל שַׁעְתָּא דְּדַחִילוּ דְּלֵהוֹן שְׂרָיָא בְּעֵלְמָא.

תרגום לעברית

אֲחֵר שְׁנִבְרָאוּ רוּחוֹת [ד' א' נטמנו], נִשְׁאָרוּ אוֹתָם רוּחוֹת אֲחֵר הָרַחִים שֶׁל נֶקֶב תֵּהוֹם רַבָּה לַיִל הַשַּׁבָּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת. כִּיּוֹן שֶׁיִּצְאָה קְדֻשַׁת הַיּוֹם וְלֹא הִשְׁלֵמוּ, יֵצְאוּ לְעוֹלָם וּמְשׁוּטְטִים לְכָל הָרוּחוֹת, וְצָרִיךְ הָעוֹלָם לְהִשְׁמֵר מֵהֶם, שֶׁהֲרִי אֵז מִתְעוֹרֵר כָּל צַד שְׂמָאל, וְאַשׁ הַגִּיְהִנָּם לוֹהֵטָה, וְכָל אוֹתָם שֶׁבְּצַד שְׂמָאל הוֹלְכִים וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם. וְרוֹצִים לְהִתְלַבֵּשׂ בְּגוּף וְלֹא יִכּוּלִים, וְאֵז צָרִיכִים לְהִשְׁמֵר מֵהֶם, וְהִתְקִינוּ שִׁיר שֶׁל פִּגְעִים בְּכָל שַׁעַה שֶׁפָּחַד שֶׁלָּהֶם שְׂרׁוּי בְּעוֹלָם.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כִּד אֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא סוּפַת שְׁלוֹם שְׂרָיָא וְאַתְפָּרִיסַת בְּעֵלְמָא. מֵאן סוּפַת שְׁלוֹם, דָּא שַׁבְּתָא, וְכָל רוּחִין וְעֵלְעוּלִין וְשִׁדִּין וְכָל סְטָרָא דְּמִסְאֲבֵי כְּלָהוּ טְמִירִין וְעֵאֲלִין בְּעֵינָא דְּרִיחֲיָא דְּנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא. דְּהָא כִּיּוֹן דְּאַתְעֵר קְדוּשַׁתָּא עַל עֲלֵמָא, רוּחַ מִסְאֲבָא לֹא אֲתַעֵר בְּהִדְיָה. וְדָא עָרִיק מִקְמִיָּה דְּדָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁמִּתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם בְּעֶרֶב שַׁבָּת, סִפַּת שְׁלוֹם שׁוֹרָה וְנִפְרָסַת בְּעוֹלָם. מִי זֶה סִפַּת שְׁלוֹם? זֶה שַׁבָּת. וְכָל רוּחוֹת וְסִעְרוֹת וְשִׁדִּים וְכָל רוּחוֹת הַטְּמָאָה, כֻּלָּם נִטְמָנִים וְנִכְנָסִים בְּעֵין הָרַחִים שֶׁל נֶקֶב תֵּהוֹם רַבָּה. שֶׁהֲרִי כִּיּוֹן שֶׁמִּתְעוֹרֶרֶת קְדֻשָּׁה עַל הָעוֹלָם, רוּחַ

וּכְדֵּינָן עֲלֵמָא בְּנִטְרִי עֲלָאָה וְלֹא בְּעִינָן לְצִלָּאָה עַל נְטִירִי כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן. דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא דְּחֹול אֶתְתַּקֵּן דְּעֲלֵמָא בְּעִיָּא נְטִירִי. אֲבָל בְּשַׁבַּת סוֹפֶת שְׁלוֹם אֶתְפָּרִיסָא עַל עֲלֵמָא וְאֶתְנַטִּיר בְּכָל סְטָרִין. וְאַפִּילוּ חֵיבֵי גִיְהֵנָם נְטִירִין אֲנֹן, וְכֹלָא בְּשִׁלְמָא אֲשֶׁתְּכַחָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִין כֶּה בְּקִדּוּשָׁא דְּיוֹמָא מְבָרְכִין הַפּוֹרֶס סֶכֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּם. אֲמַאי עַל יְרוּשָׁלָּם, אֵלָּא דָּא הִיא מְדוּרָא דְּהִיא סֶכָּה. וּבְעִינָא לְזַמְנָא לְהֵיכָא סֶכָּה דְּאֶתְפָּרֶסֶת עֲלָנָא וְלִמְשָׁרָא עֲמָנָא וְלִמְהֵוִי (ד' א' מגינא) עֲלָנָא כְּאֵמָא דְּשָׂרִיָּא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא לֹא דְּחִלִּין מִכָּל סְטָרִין, וְעַל דָּא הַפּוֹרֶס סוֹפֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

וְאִזְ הָעוֹלָם בְּשִׁמְרָה עֲלִיוָנָה, וְלֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל שְׁמִירָה כְּמוֹ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן, שֶׁהֲרִי זֶה הִתְקַן לְיוֹם חַל כְּשֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ שְׁמִירָה. אֲבָל בְּשַׁבַּת נִפְרָסֶת סֶכֶת שְׁלוֹם עַל הָעוֹלָם, וְנִשְׁמָר בְּכָל הָרוּחוֹת, וְאַפִּילוּ רִשְׁעֵי הַגִּיְהֵנָם שְׁמוּרִים הֵם, וְהַכֹּל נִמְצָאִים בְּשְׁלוֹם - הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּתְּיוֹנִים. וְלָכֵן בְּקִדּוּשׁ הַיּוֹם מְבָרְכִים הַפּוֹרֶס סֶכֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּם. לָמָּה עַל יְרוּשָׁלָּם? אֵלָּא זֶהוּ מְדוּרָא שֶׁל אוֹתָהּ סֶכָּה, וְצָרִיךְ לְזַמֵּן אֶת אוֹתָהּ סֶכָּה שֶׁנִּפְרָסָה עֲלֵינוּ וְלִשְׁרוֹת עֲמָנוּ, לְהִיּוֹת [מַגִּנָּה] עֲלֵינוּ כְּמוֹ אִם שְׁשׂוּרָה עַל הַבָּנִים, וְלָכֵן לֹא פּוֹחָדִים מִכָּל הָרוּחוֹת, וְלָכֵן הַפּוֹרֶס סֶכֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

תא חזי, בשעתא ד'ישראל מברכין ומזמנין להאי סבת שלום אושפיזא קדישא ואמרי
 הפורס סבת שלום, כדין קדושתא עלאה נחתא ופריסת גדפהא עליהו ד'ישראל
 ומכסיא לון כאמא על בנין, וכל זינין בישין אתפנישו מעלמא, ויתבי ישראל תחות
 קדושתא דמאריהון, וכדין דא סבת שלום יהיב נשמתין חדתין לבנהא, מאי טעמא בגין
 דביה נשמתין שריין (ס'א דכדין זמן זווגא ונטלת נשמתין ובה שריין) ומניה נפקין.
 וכיון דשריא ופריסת גדפהא על בנהא. אריקת נשמתין חדתין לכל חד וחד.

תרגום לעברית

בא ראה, בשעה שישראל מברכים ומזמינים את סבת השלום ה את אורחת קדושה,
 ואומרים הפורס סבת שלום, אז קדשה עליונה יורדת ופורסת כנפיה על ישראל,
 ומכסה אותם כמו אם על הבנים. וכל המינים הרעים מתכנסים מהעולם, וישראל
 יושבים תחת קדשת רבונם. ואז סבת השלום הזו נותנת נשמות חדשות לבניה. מה
 הטעם? משום שבה שריות הנשמות [ס'א שאז זמן הזווג, ונטלת נשמות והן שורות
 בה] וממנה יוצאות. וכיון ששורה ופורסת כנפיה על בניה, מוריקה נשמות חדשות
 לכל אחד ואחד.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ח ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תו אמר רבי שמעון על דא תנינן שבת דוגמא דעלמא דאתי איהו, הכי הוא ודאי, ועל
 דא שמיתה ויובל דוגמא דא בדא. ושבת ועלמא דאתי הכי הוא. והוא תוספת
 דנשמתא מרזא דזכור קא אתיא על האי סבת שלום דנטיל

עוד אמר רבי שמעון, על זה שנינו, שבת דגמא של עולם הבא היא. כך זה ודאי. ועל זה שמטה ויובל דגמא זה בזה. ושבת ועולם הבא כך הוא. ואותה תוספת נשמה, מסוד של זכור היא באה על סבת השלום הזאת שלוקחת מהעולם הבא. והתוספת ה את נותנת לעם הקדוש. ובאותה תוספת הם שמחים, ונשכחים מהם כל דברי החל, וכל צער וכל הצרות, כמו שנאמר (ישעיה יד) ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגלך ומן העבדה הקשה וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.